

ме гръцкыя патриархъ, направи я още по-жива, пораспалена. Подкрѣпенъ стъ евнухытъ на оттоманскыя дворъ, както едно време отъ евнухытъ на византійскыя, той пакъ поема хода на своитѣ грабителства. Първытъ престолы, на които патриархытъ нападиж, естествено бѣхъ онѣзи на които еднородство улесняваше неговытъ намѣренія за понататкъ. Тѣй, тритѣ православны патриаршества — александрійско, антїохійско и іеросалимско, които бѣхъ опазили каноническата си независимостъ, благодареніе на мусулманскытъ побѣды, станжхъ на фанариотизма покорны сателиты (спѣтници) около голѣмата византійска звѣзда. Сетиѣ иде нападеніето на другытъ престолы, които принадлежатъ и на другы едновѣрны, но не и еднородны съ Гърцытъ племена: Българи, Сърбы, Албанцы, Бошняцы, Георгійцы.... На Гръцкото самолюбіе са искаше още да присвои и московскыя престолъ, но както го забѣлжва Карамзинъ въ много мѣста на своята пространна Исторія, токо що отивалъ тамъ отъ Византія нѣкой владыка, Великыйтъ князь накарвалъ да му даждѣ милостиня и го испращалъ назадъ. Едно таквозъ спогажденье на Москва съ светытъ ѳ гости отъ Фенеръ, бѣше лесно подъ самоволното правителство на великытъ Князове; но въ земитѣ подчинены на Султана, работитѣ отивать събѣсмъ по другый начинъ. Единъ испроводникъ отъ Цариградскыя Патриархъ дохождаше сѣкогы обиколень отъ Еничеры. За да възпрѣтъ присвоеніята на гръцкыя Патриархъ, нашытъ народны Архіепископы предлагахъ да платѣхъ тѣ на царското правителство тѣзи сумма или този данъкъ; но Гръцкыйтъ Патриархъ даваше тогачастъ едно количество равно или по-голѣмо. Ето единъ примѣръ между хилядата.

По времето на патриарха Іеремія І, който светителствувалъ върху константинополскыя престолъ